

bort, ser jeg deri et Ønske om at kunne leve videre under denne forkludrede, forkvaklede, moderate Retsreform saa længe som muligt, fordi de Herrer meget godt se, at hvis denne Retsreform kan kaldes ikke blot reelt, men ogsaa formelt Albertis Retsreform, bliver det langt lettere for Oppositionen at vække en offentlig Stemning imod den og faa den ud af Verden. Derfor har jeg ikke det mindste imod, at Navnet Alberti bliver staaende under Retsreformen. Lad det Navn staa som et Skændselsens Vidnesbyrd om hele den moderate Politik, de Herrer førte i Fjor og have ført siden Systemskiftet, og lad det mane og vække Befolkningen til at rejse sig imod det, saa vi kunne faa en virkelig demokratisk Reform baade med Hensyn til Retsreformen, den kommunale Valgret, Toldloven og meget andet.

Vi ville derfor fra vor Side tillade os til anden Behandling at stille Ændringsforslag, som ikke holde sig til Smaattingene, men gaa ud paa at genoptage og gennemføre de Principper for en frisindet, demokratisk Retsreform, som dette Tings Flertal har staaet paa i saa mange Aar, og som dette Ting har vedtaget Gang efter Gang, indtil endelig den Albertiske Regerings Politik fik de Herrer til at svigte deres eget Standpunkt. Nu fra-raadede den ærede Ordfører for Flertallet at rejse disse store Spørgsmaal, for, sagde han, da man fra hans Side ønsker et Resultat og en saadan Overenskomst om en Retsreform, som vi dog kunne leve paa en Del Aar, maatte han advare imod at rejse Spørgsmaal, der kunde bringe denne Sag i Fare. Men den højtærede Ordfører glemmer ganske Forskellen paa Situationen i Aar og den i Fjor. Det kunde den ærede Ordfører sige i Fjor fra sit Standpunkt, men ikke længere i Aar. Hvis der rejser sig en Del Stridsspørgsmaal, der skal forhandles om med det andet Ting, og det maaske til syvende og sidst vil vise sig, at man ikke kan naa til Enighed mellem de to Ting og mellem Regeringen og Rigsdagen om disse Spørgsmaal, hvad vil der saa ske? Ikke noget som helst andet, end at den Retsreform, der blev vedtagen i Fjor og stadfæstet, bliver gældende Retspleje i Fremtiden. Ikke Spor af andet. Der vil kun ske det, at det Navn, den bærer, faar den fremdeles Lov til at bære. Der vil derved ske noget, som i Virkeligheden stemmer med Ærlighed og Sandhed, for naar Indholdet er Alberti, bør ogsaa Navnet være det. Der vil ikke ske det, at vi ingen Rets-

reform faa. Vi have en Retsreform, vedtaget af begge Rigsdagens Ting, stadfæstet af Kongen, og som kun mangler at blive bekendtgjort i Lovtidende for efter en vis Tidsfrist at træde i Kraft. Brister derfor dette Forsøg, som gøres i Aar for at faa Navnet Alberti bort, leve vi under den Retsreform, som er vedtagen i Fjor.

Den højtærede Ordfører har derfor fuldkommen Uret i, at der vilde ogsaa fra hans Standpunkt være Fare ved at rejse større Spørgsmaal end de Smaattinger, han omtalte. Der vilde ikke være mindste Fare. Situationen er oplagt netop i Aar til at tage en virkelig Forhandling op om disse større Spørgsmaal. Situationen er netop til at prøve, om de Herrer fra Flertallets Side og i Regeringen i Fjor gik med kun af opportune Grunde for dog at naa et Resultat, eller om de ikke i Virkeligheden fulgte Alberti, fordi de slet ikke brød sig om en frisindet Retsreform, lige saa lidt som de brød sig om at faa den lige og almindelige Valgrets Princip fuldt ud gennemført. De brød sig ikke om virkelig folkelige Nævninger, ikke om at faa Retsplejen adskilt fra Forvaltningen med de Omkostninger, det naturligvis maatte medføre, de saa helst en saa moderat Retsreform som denne. Det skal vise sig nu, de staa ganske frit og behøve ikke at være bange for, at Resultatet skal briste mellem Hænderne paa dem. Resultatet er opnaaet, Landstinget har gjort visse Indrømmelser, vi have gjort andre. Der foreligger et Resultat. Man kan ganske trøstigt gaa videre. Hvis de kun nødtvungent have opgivet deres Ideal og Program, saa er der ikke noget i Vejen for at kæmpe videre derfor, saa er Tiden netop inde nu til at rejse Fanen paa ny, holde den op for Vælgerne ved det kommende Valg, hvis det ikke kan gennemføres i Aar, kalde Vælgerne sammen til Kamp for de Principper, som desværre ikke blev gennemførte i Fjor. Saadan er Stillingen.

Jeg er overbevist om, at det slet ikke er saa haabløst at prøve en Forhandling med Landstinget om videregaaende Ændringer end dem, der ere anførte af den ærede Ordfører for Flertallet, thi Landstinget sidder i Virkeligheden med en ond Samvittighed i denne Sag. Landstingets Højre har grundigt kompromitteret sig over for Landet og sine egne Partikredse ved at give Alberti dette Lovresultat, som de gav ham i Fjor, og ved, at de var de første, der gjorde det. Landstingets Højre og dets Ledere have saa grundigt kompromitteret sig og ere jo ogsaa blevne saa